

2. Članak 2. stavak 1. Direktive 2006/126 te članke 21., 45., 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi to što država članica određuje kaznu osobi koja, iako je zadovoljila uvjete za izdavanje vozačke dozvole predviđene tom direktivom, upravlja motornim vozilom na području te države bez posjedovanja vozačke dozvole koja je u skladu sa zahtjevima obrasca vozačke dozvole predviđenog navedenom direktivom te, u iščekivanju da joj druga država članica izda takvu vozačku dozvolu, postojanje svojeg prava na upravljanje vozilom stečenog u toj drugoj državi članici može dokazati samo privremenom potvrdom koju joj je ona izdala, pod uvjetom da ta kazna nije nerazmjerna u odnosu na težinu dotičnog djela. U tom pogledu, sud koji je uputio zahtjev mora u sklopu ocjenjivanja težine povrede koju je počinila dotična osoba i težine sankcije koju joj valja izreći, kao eventualnu olakotnu okolnost uzeti u obzir činjenicu da je dotična osoba stekla pravo na upravljanje vozilom u drugoj državi članici, koje dokazuje postojanje potvrde što ju je izdala navedena država članica, a koja će u pravilu prije nego što istekne na zahtjev dotične osobe biti zamijenjena vozačkom dozvolom koja je u skladu sa zahtjevima obrasca vozačke dozvole predviđenog Direktivom 2006/126. Taj sud u kontekstu svoje analize također treba ispitati koliku je stvarnu opasnost za sigurnost prometa na cestama dotična osoba predstavljala na njezinu području.

(<sup>1</sup>) SL C 260, 18. 7. 2016.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 25. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio  
Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Majid Shiri, poznat i pod imenom Madzhdi Shiri**

**(Predmet C-201/16) (<sup>1</sup>)**

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Određivanje države članice odgovorne za  
razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće  
zemlje — Članak 27. — Pravni lijek — Opseg sudske nadzora — Članak 29. — Rok za provedbu  
transfera — Neprovedba transfera u određenom roku — Obveze odgovorne države članice — Prijenos  
odgovornosti — Zahtjev da odgovorna država članica donese odluku)**

(2017/C 437/12)

Jezik postupka: njemački

### **Sud koji je uputio zahtjev**

Verwaltungsgerichtshof

### **Stranke glavnog postupka**

Majid Shiri, poznat i pod imenom Madzhdi Shiri

uz sudjelovanje: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

### **Izreka**

1. Članak 29. stavak 2. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva treba tumačiti na način da se, ako transfer nije proveden u šestomjesečnom roku, kako je definiran u članku 29. stavcima 1. i 2. te uredbe, odgovornost *ex lege* prenosi na državu članicu moliteljicu a da pritom nije potrebno da odgovorna država članica odbije prihvatiti ili ponovno prihvatiti predmetnu osobu.

2. Članak 27. stavak 1. Uredbe Dublin III u vezi s uvodnom izjavom 19. te uredbe, kao i članak 47. Povelje o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da podnositelj zahtjeva za međunarodnu zaštitu mora moći raspolagati djelotvornim i brzim pravnim lijekom koji mu omogućuje da se može pozvati na istek šestomjesečnog roka, kako je definiran u članku 29. stavcima 1. i 2. navedene uredbe, koji je nastupio nakon donošenja odluke o transferu. Pravo koje nacionalni propis, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, priznaje takvom podnositelju zahtjeva da se može pozvati na okolnosti nakon donošenja te odluke, u okviru žalbe usmjerene protiv nje, ispunjava tu obvezu propisivanja djelotvornog i brzog pravnog lijeka.

<sup>(1)</sup> SL C 260 od 18. 7. 2016.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Sofia-grad – Bugarska) – Balgarska energiyna bursa AD (BEB) protiv Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)**

(Predmet C-347/16) <sup>(1)</sup>

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 101. i 102. UFEU-a — Direktiva 2009/72/EZ — Članci 9., 10., 13. i 14. — Uredba (EZ) br. 714/2009 — Članak 3. — Uredba (EU) br. 1227/2011 — Članak 2. točka 3. — Uredba (EU) 2015/1222 — Članak 1. stavak 3. — Certificiranje i određivanje neovisnog operatora prijenosnog sustava — Ograničenje broja osoba kojima se na nacionalnom području izdaje dozvola za prijenos električne energije)

(2017/C 437/13)

Jezik postupka: bugarski

**Sud koji je uputio zahtjev**

Administrativen sad Sofia-grad

**Stranke glavnog postupka**

Tužitelj: Balgarska energiyna bursa AD (BEB)

Tuženik: Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

**Izreka**

U okolnostima poput onih u glavnom postupku, člancima 9., 10., 13. i 14. Direktive 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ, članku 3. Uredbe (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1228/2003, članku 2. točki 3. Uredbe (EU) br. 1227/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o cjelovitosti i transparentnosti veleprodajnog tržišta energije, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 3., kao i članku 1. stavku 3. Uredbe Komisije (EU) 2015/1222 od 24. srpnja 2015. o uspostavljanju smjernica za dodjelu kapaciteta i upravljanje zagušenjima nije protivno nacionalno zakonodavstvo kojim se ograničava broj osoba kojima se za određeno područje izdaje dozvola za prijenos električne energije.

<sup>(1)</sup> SL C 326, 5. 9. 2016.